

IECAVAS ziņas

ISSN 1691-2055

Cena – € 0,21

NEDĒĻAS LAIKRAKSTS

Nr.32 (1051)

14.08.2015.

Darbošanās sniedz dzīvesprieku

«Ja putnus būtu jāpamet un jāapsēžas bez darba uz ilgāku laiku, tad drīz vien mani būtu jāved uz kapiem. Nebūtu par ko domāt, par ko rūpēties,» teic Jaunliepu saimniece Tamāra Razuvajeva.

A: **F:** Anta Kļaveniece

Aizbraucot uz «Kalna Strautiņiem» Zālītes pusē, pirmās sagaidītājas ir zosis. Jau vēlāk kā balts mākonis viņas sekos savai saimniecei Tamārai, lai nofotografētos pie šogad izraktā dīķa. Neaizmirstams skats,

jo zosu skaits ir iespaidīgs. Ne desmit un pat ne piecdesmit, bet vesels tūkstotis!

Iecavas novada zemnieku saimniecībā «Jaunliepas», kurā saimnieko Tamāra un Valērijs Razuvajevi, ir lielākais zosu un piļu ganāmpulks Latvijā. Atsevišķā aplokā mitinās arī dažādu šķirņu

tītari un vistas. Ir dzirdēts, ka zosis mēdz būt visai nejaukas pret svešiniekiem, bet Tamāras zosis ir ļoti viesmīlīgas. Gan saimniece, gan uzraugošā veterinārārste Ilze Dobeļe putnus kopš mazotnes ir pieradinājušas ar savu gādību un aprunāšanos, tāpēc tās ir draudzīgas. **☒** 4.lpp.

AKTUĀLI

Šajā numurā:

Bērnus un vecākus māca dzīvot «zaļi» **2.**

Aicina uz politiski represēto salidojumu **3.**

Notiks velo-foto orientēšanās sacensības **7.**

Jāpiesaka kandidāti

A: **F:** Anta Kļaveniece

Iecavas novada dome līdz 20. septembrim aicina izvirzīt pretendentus pašvaldības apbalvojumam «Iecavas Gada cilvēks».

Nolikums «Par Iecavas novada domes apbalvojumiem» nosaka, ka goda nosaukums «Iecavas Gada cilvēks» ir apbalvojums par atsevišķu izcilu darbu iepriekšējā gada laikā vai par ilgstošu, priekšzīmīgu un panākumiem bagātu darbību vai nopelniem ilgākā laika posmā Iecavas novada attīstībā, saimnieciska-

jā vai sabiedriskajā darbībā vai citā novadam nozīmīgā jomā.

Ierosinājumu par apbalvošanu Izglītības, kultūras un sporta komitejai līdz kārtējā gada 20. septembrim iesniedz: darba kolektīvi, juridiskas vai fiziskas personas; likuma noteiktajā kārtībā reģistrētās biedrības un nodibinājumi. Iesniegumam pievieno izvirzāmās personas īsu raksturojumu un padarītā darba novērtējumu. Apbalvojumam izvirzītā persona var būt arī ģimene, un naudas balva izmaksājama vienam no ģimenes locekļiem. **☒**

Sirdī māksliniece un filozofe

A: **F:** Diāna Špoģe

11. augusta pēcpusdienā Edvarta Virzas Iecavas bibliotēkā tika atklāta Lindas Šteinbergas personālizstāde «The Indigested» jeb «Nepārdomātais».

Izstādes nosaukums ir «Nepārdomātais», jo Linda uzskata, ka tādi ir arī viņas darbi. Ilgi tika meklēts vārds, kas visprecīzāk varētu parādīt to, ko var

sagaidīt no viņas izstādes. Attēli patiesi ir dažādu krāsu, lieluma un stila. Šķiet, ka liela daļa to ir tapusi, nepārdomājot katru detaļu, un tieši tas šos zīmējumus padara interesantus.

«Man ir vienalga, vai kādam šie darbi patiek vai nē, jo es zīmēju savam priekam un ar katru zīmuļa vai otas vilcienu izrādu savas konkrētā brīža emocijas,» atzīst Linda. «Manī drīzāk izbrīnu rada fakts, ka šie darbi kādam varētu arī patikt.» **☒** 5.lpp.

Bērņus un vecākus māca dzīvot «zaļi»

A: Diāna Špoģe
F: Ginta Zaumane

No 5. līdz 8. augustam Iecavas novada lauku mājās «Līčupes» norisinājās «Zaļās dienas Iecavā», ko pašvaldības organizētā nevalstisko organizāciju projektu konkursa ietvaros organizēja biedrība «Iecavas sieviešu klubs «Liepas»».

Projekta un dienas nometnes mērķis bija popularizēt veselīgu dzīvesveidu un «zaļo» domāšanu vecāku un bērnu vidū. Kopā šo pasākumu apmeklēja 43 dalībnieki, no kuriem 15 bija bērni.

Cetru dienu laikā bērni darināja rokdarbus brīvprātīgās «Liepu» dāmas Tatjanas Šlikaites vadībā, piemēram, veidoja putniņus no pārstrādājamiem papīriem un uz stellēm auda lupatu dekšus no veciem t-krekliem. Ivetas Ceras apgādībā nonāca meitenes, kas nodarbojās ar floristiku, savukārt puīši tajā laikā kopā ar amatnieku Mārci Strodu veidoja koka rotaļlietas. Nometnes dalībniekiem ļoti patika bērnu joga, kuru vadīja sertificēta jogas pasniedzēja Laura Potaša.

Pasākuma vadītāja Signe Potaša stāsta, ka pirmās trīs bija bērnu dienas, savukārt ceturtajā bērniem pievienojās vecāki. No rīta vecākiem bija lekcija un diskusija ar žurnāla «Vides Vēstis» galveno redaktori un zaļi domājošo vides speciālisti Anitru Toomu. Vēlāk ģimenes devās uz bišu dravu un varēja mācīties sviest

medu kopā ar bitenieku Reno Potašu. Vakarā visi pievērsās pirtsslotu siešanai un pirts prieku baudīšanai. «Visas dienas garumā notika nodarbības par tēmu, kā dzīvot «zaļi». Pasākuma galvenais mērķis bija izglītot ģimenes, un mēs jūtam, ka izdevās,» piebilst Signe. «Protams, nebijām plānojuši, ka visas dienas būs tik karstas, tāpēc iecerētais dienas grafiks bija jāizmaina, lai bērni katru dienu varētu doties peldēties piemājas dīķī vai upē.»

«Pasākums bija ļoti jauks un radošs. Bērni ir sajūsmā,» savos iespaidos dalās divu dalībnieču mamma Inita. «Patika, ka bija iespēja uzzināt lietas, par ko ikdienā citur nemāca. Tikai nākamgad varbūt vajadzētu padomāt par lielāku bērnu vecuma dažādību. Lai visiem bērniem ir interesanti.» Pasākuma vadītāja arī atzīst, ka grībētāju piedalīties bija daudz, taču ne visiem bija iespēja: «Mēs ceram, ka nākamgad nevienam nebūs jāatsaka un vietas pietiks visiem, jo cilvēki ir jāizglīto un jā māca dzīvot veselīgi. Ir jāattīsta zināšanas par ekoloģiju un dabas pasargāšanu no cilvēku neapdomīgas rīcības. Ideju mums ir daudz un, cerams, ka varēsim tās nākamgad īstenot.»

Sieviešu klubs «Liepas» saka lielu paldies visiem atsaucīgajiem cilvēkiem, kas palīdzēja īstenot šo projektu, dalībniekiem, Iecavas novada domei par līdzfinansējumu un krogam «Viestarti», kas visas dienas rūpējās par to, lai bērniem būtu siltas pusdienas. **IZ**

Par čaklu darbošanos bērniem tika atvēsinošas balviņas.

Bitenieks Reno Potašs demonstrēja, kā darbojas medus sviests.

Iecavā ir pieejams «Tele2» 4G internets

Mobilo sakaru operators «Tele2» paziņo, ka Iecavā ir sācis strādāt «Tele2» 4G tīkls, kas nozīmē to, ka iedzīvotājiem ir pieejams 4G mobilais internets telefonā, planšetdatorā un datorā.

«Priecājamies, ka Iecavas iedzīvotāji var lietot «Tele2» zibenīgo 4G internetu! Mūsu klienti jau pusotru gadu lieto 4G internetu Rīgā un tās apkārtnes novados, kā arī lielākajās pilsētās, to atzinīgi novērtējot. Pēdējo mēnešu laikā esam būtiski izvērsuši 4G tīklu, uzbūvējot vairākus simtus jaunu 4G bāzes staciju pilsētās, pagastu centros, ciemos un lauku apdzīvotās teritorijās visā Latvijas teritorijā, kas nozīmē to, ka «Tele2» 4G tīkls kopumā tagad ir pieejams jau 90% valsts iedzīvo-

tāju,» saka «Tele2» tehniskā direktore Līga Krūmiņa.

«Tele2» 4G mobilo internetu var lietot telefonā, planšetdatorā, piezīmjdatorā vai galda datorā. Pārliecināties, vai telefons, planšetdators, modems vai rūteris, kā arī SIM karte atbalsta 4G, var: www.tele2.lv/4G un www.zeltazivtina.lv/4g. Ikviens «Tele2» un «Zelta Zivtiņas» klients «Tele2» klientu apkalpošanas centrā bez maksas var apmainīt savu SIM karti pret 4G SIM karti.

«Tele2» balss sakari ir pieejami 99% iedzīvotāju, ātrs 3G mobilais internets – 97% iedzīvotāju, savukārt zibenīgais «Tele2» 4G mobilais internets – jau 90% Latvijas iedzīvotāju. Uzņēmums turpina paplašināt 4G tīklu, būvējot jaunās bāzes stacijas. **IZ**

Iecavā būs elektromobiļu uzlādes stacija

Lai veicinātu videi draudzīgu transportlīdzekļu izmantošanu un tādējādi samazinātu piesārņojumu, kā arī fosilās degvielas izmantošanu, Latvijā paredzēts paplašināt elektrouzlādes staciju tīklu, visā Latvijā izbūvējot 235 uzlādes stacijas, informē Ilze Svikliņa, Satiksmes ministrijas sabiedrisko attiecību speciāliste. Vienu no tām plānots izbūvēt Iecavā.

Šim mērķim kopumā paredzēti 8,34 miljoni eiro, no tiem 7,09 miljoni paredzēti no Eiropas Reģionālā attīstības fonda, savukārt 1,25 miljoni eiro – no valsts budžeta.

Latvijā paredzēts ieviest divu līmeņu uzlādes infrastruktūru. Pirmā līmeņa – nacionālā – infrastruktūra attieksies uz TEN-T ceļiem, uz kuriem paredzēts izbūvēt 60 uzlādes stacijas. Attālums starp

šīm uzlādes stacijām nebūs lielāks par 30 km. Savukārt otrā līmeņa infrastruktūra attieksies uz TEN-T ceļus savienošajiem reģionālajiem autoceļiem, uz kuriem paredzēts izbūvēt 175 uzlādes stacijas, un attālums starp tām būs līdz 50 km. Uz šiem ceļiem paredzēts izbūvēt vienu uzlādes staciju uz katriem 1000 iedzīvotājiem apdzīvotās vietās, kurās iedzīvotāju skaits ir virs 5000.

Nacionālā līmeņa posmu paredzēts īstenot līdz 2020. gada beigām, savukārt otrā līmeņa infrastruktūru – līdz 2022. gada 31. augustam.

Attīstot uzlādes staciju tīklu, tiks novērsti elektrotransportlīdzekļu braukšanas attāluma ierobežojumi, kā arī mazinātas to lietotāju bažas par iespējam savlaicīgi uzlādēt transportlīdzekli. **IZ**

Novada domē

A: Anta Kļaveniece

11. augusta domes sēdē tika izskatīti 20 jautājumi.

No 15 deputātiem attaisnojošu iemeslu dēļ sēdē nepiedalījās Gun-
tis Arājs, Pēteris Bite, Juris Ludri-
ķis un Astrīda Vītola.

Izpilddirektors Mārtiņš Vein-
bergs sniedza informāciju par
iepirkumiem un pašlaik aktuāla-
jiem būvniecības procesiem. Ne-
atpaliekot no grafika, rit Mūzikas
un mākslas skolas būvniecība,
paveikta arī daļa neparedzēto dar-
bu – pa visu vēsturiskās ēkas pe-
rimetru izbūvēta atbalsta siena.
Šis nedēļas sākumā jau uzstādītas
stalažas, lai sāktu ēkas apmetuma
darbus.

Būvnieki strādā arī pie vidus-
skolas ēdnīcas pamatu drenāžas
izbūves; turpinās remontdarbi
pašvaldībai piederošajā mājā Dzir-
navu ielā 16. Ēkai nosiltinātas sien-
as, iestrādāts apmetuma siets,
izbūvēts latojums jauna jumta klā-
jumam. Tiek gatavoti dokumenti
Ābeļu ielā izbūvētā apgaismojuma
nodrošināšanai ekspluatācijā.

Pirms aptuveni pusgada jau
vēstījām, ka kultūras namā nācās
atcelt vairākus pasākumus, jo bija
sākusi kustēties 2. stāva zāles grī-
da. Sēdē M. Veinbergs informēja,
ka pašlaik zālē noņemti aptuveni
75% parketa grīdas. Atsegums
jāveido, lai uzaicinātais eksperts
varētu novērtēt siju stāvokli un
varētu pieņemt lēmumu, kā rīko-
ties tālāk. «Ir lielas aizdomas, ka
mūs sagaida lieli remontdarbi un
lieli ieguldījumi,» sacīja izpilddirek-
tors, jo jau pašlaik konstatēts, ka
vairākās sijās ir gareniski plīsumi
un tās ir arī trupējušas. Saņemot
eksperta slēdzienu, būs jāveic slo-
dzes mērījumi un jāizstrādā re-
montdarbu tehniskais projekts.
Pašvaldība šim mērķim jau atvē-
lējusi 10 000 eiro. Visticamāk, ka
sijas netiks remontētas, bet tās
vajadzēs nomainīt, jo svarīgākā
ir nesošo konstrukciju drošība.
M. Veinbergs izteica nožēlu, ka
būvnieki, veicot parketa maiņu
2003. gadā, nenovērtēja siju stā-
vokli.

Šogad tiks veikta projektēšana,
bet būvniecības darbus ielānās
nākamajā gadā. Jācer, ka remont-
darbus varēs veikt no 2. stāva pu-
ses, neatsedzot melnos griestus,
jo citādi var nākties remontēt arī
1. stāvu, un tad izmaksas būs
krietni lielākas.

Nepatīkamas ziņas saņemtas
arī no Dzimtmisas. Tur no skolē-
nu autobusa pieturvietas nojumes
nozagts polikarbonāta jumta se-
gums, un tagad pašvaldībai nāk-

sies atvēlēt līdzekļus jumta atjau-
nošanai.

Uz lauku ceļiem, kad laikaps-
tākļi ir labvēlīgi, tiek veikti ceļu
greiderēšanas darbi, bet augusta
beigās vai septembra sākumā plā-
nots otrreizēji nopļaut ceļmalas.

PAR PALĪDZĪBAS
SNIEGŠANU UKRAINAI

Latvijas Pašvaldību savienība
(LPS) ir noslēgusi līgumu ar Latvi-
jas Sarkanā Krustu par humānās
palīdzības sniegšanu Ukrainai un
aicina pašvaldības ziedot līdzekļus
Ukrainas ārstniecības iestādēm.
Līdz šim lēmumus par iesaistīša-
nos projektā pieņēmušas deviņas
pašvaldības, kopumā šim mērķim
atvēlot apmēram 5000 eiro.

Iecavas novada domes deputāti
šo jautājumu skatījuši jau vairāk-
kārt. Finanšu komiteja konceptuā-
li atbalstīja šo ziedojumu vākšanu
un vienojās, ka ziedojuma summa
varētu būt 500 eiro, taču vispirms
vēlējās noskaidrot iedzīvotāju inte-
reses, ar mājaslapas starpniecību
aicinot viņus piedalīties aptaujā.
Aptaujā piedalījās 126 balsotāji un
86 no viņiem ziedojumu atbalstīja.
Domes sēdē par ziedojumu atkal
izvērtās plašas diskusijas. Deputā-
ti bija gatavi atbalstīt lēmumu, taču
viņus māca bažas, vai lēmums būs
likumīgs. Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministrija iz-
sūtījusi skaidrojumu, kurā teikts,
ka pašvaldībām likums liedz ziedot
un dāvināt. Savukārt Latvijas Paš-
valdību savienība atsaucas uz citu
likumu un skaidro, ka pašvaldības
ir tiesīgas to darīt. Neskaidrības
dēļ deputāti nolēma, ka jāprasa
skaidrojums Saeimai, kas pieņem
valstī pastāvošos likumus. Taču tā
kā lēmums par ziedošanu ir poli-
tisks un ir jāizšķiras – gribam vai
negribam palīdzēt no kara darbī-
bas cietušai valstij, deputāti nolē-
ma šim mērķim ziedot personīgi,
lūdzot domei pārskatīt uz Latvijas
Sarkanā Krusta ziedojumu kontu
viņu darba algu, kas nopelnīta do-
mes sēdes laikā, savukārt J. Pel-
sis apņēmas ziedojumam atvēlēt
100 eiro. Deputāti aicināja pa-
līdzības sniegšanā Ukrainai
iesaistīties arī iedzīvotājus. Ziedot
Ukrainas nemieros cietušajiem
var uz ziedojumu kontu ar norādi -
«Ukrainai». Saņēmējs: Latvijas
Sarkanais Krusts. Reģistrācijas
Nr. 40008002279. Banka:
AS Swedbanka. Kods:
HABALV22. Konta Nr. LV28HA-
BA0140J04577004.

Turpinājums nākamajā numurā.

Ar šiem un citiem sēdē pie-
ņemtajiem lēmumiem varēs iepa-
zīties arī pašvaldības portālā sa-
daļā *Pašvaldība > Domes sēdes*. **[Z]**

Mūs gaida gan Ikšķile,
gan Likteņdārzs22. augustā plkst. 13:00
Latvijas politiski represēto
salidojums arī šogad notiks
Ikšķilē.

Izbraukšana 11:30 no auto-
ostas. Iepriekš nav jāpiesakās
– vietas lielajā autobusā pietiks
visiem. Būs interesants koncerts,
uzaicināts ir arī Valsts prezidents;
būs atpūtas pēcpusdiena pļaviņā
ar dzīvo mūziku.

Ar katru gadu mēs kļūstam ne-
tikai vecāki, bet mūsu kļūst arī
mazāk, mūsu novadā esam ma-
zāk nekā astoņdesmit. Brauksim
paši, aicināsim līdzī draugus, ra-
dus, ģimenes locekļus. Paņemiet
līdzī kādu saliekamo sēžamo –

būs vieglāk.

Gandrīz katrai Latvijas ģime-
nei nācās saskarties gan ar sarka-
no teroru, gan nacistiskā režīma
postošajām sekām. Izsūtījumi,
nāves lēģeri, iesaukšana okupan-
tu armijās – rezultātā mūsu pa-
matnācija kļuva gandrīz vai par
minoritāti.

23. augustā – atkal ceļā. Šo-
reiz nedaudz tālāk – uz Likteņdar-
zu. Šeit gan iepriekš jāpiesakās
kultūras namā. Visur būsiet mīļi
gaidīti. Izbraukšana 9:00, pulcē-
joties pie kultūras nama.

Ēriks Grants

*Iecavas politiski represēto kluba
valdes priekšsēdētājs*

Busiņa remonts noved
pie nesaskaņām

A: Anta Kļaveniece

Laikraksta redakcijā
pirms nedēļas vērsās
Juris Jakubsons, paužot
savu neapmierinātību par
uzņēmumā «Iecavas serviss»
saņemto pakalpojumu
kvalitāti.

Maija sākumā viņš nodevis
savu «Citroen Jumper» busiņu
auto servisā, lai sagatavotu to
tehniskajai apskatei. Viena no
veiktajām manipulācijām bija
savērsuma regulēšana. Jakub-
sona kungs uzskata, ka savēr-
sums veikts neprofesionāli, jo trīs
mēnešus pēc remonta priekšējo
riepu iekšmala pamatīgi «noēsta»
līdz pat metāla kordam. «Ja mani
šādā situācijā noturētu ceļu poli-
cija, noteikti nāktos maksāt soda
naudu,» teic J. Jakubsons.

Lai labotu kļūdu, jūlijā viņš
vērsies «Iecavas servisā» ar prasī-
bu veikt savērsuma regulēšanu
vēlreiz, taču nav varējis to izdarīt,
jo servisā no ierindas izgājis da-
tors, kurš nepieciešams, lai savēr-
suma regulēšanu varētu veikt. Arī
gaidīt, kamēr datoru salabos, nav
bijis ar mieru, jo busiņš savā ziņā
ir viņa iztikas avots. Nepieciešamo
remontu viņš veicis auto servisā
Codē, un par šo pakalpojumu sa-
maksājis 34 eiro, ko apliecina arī
izsniegtais čeks. Servisā viņam
pateikts, ka savērsuma nobide bi-

jusi 14 milimetri, tāpēc arī riepas
nodilušas.

Pēc remonta J. Jakubsons
vērsies «Iecavas servisā» ar prasī-
bu segt remonta izdevumus, kā
arī samaksāt par nodilušajām
riepām, pavisam 84 eiro, bet sa-
ņēmis atteikumu. «Vienīgais, ko
es vēlos panākt, lai cilvēki strādā
godīgi. Ja ar mani tā rīkojās, tad
domāju, ka nesmu vienīgais. Ja
prasīto naudu man neatdos, vēr-
sīšos tiesā,» tā J. Jakubsons.

SIA «Iecavas serviss» vadītājs
Romualds Berdigans apstiprinā-
ja, ka šāds gadījums tiešām ir bi-
jis. Viņš gan iebilst, ka sūdzības
cēlājs ar pretenzijām par remon-
ta kvalitāti vērsies tikai pēc trim
mēnešiem, jo, aktīvi braucot, pa
šo laiku vecas riepas tiešām var
nodilt. Citādi uz šo lietu varētu
raudzīties arī tad, ja nebūtu izieta
tehniskā apskate. «Nenoliedzu, ka
ir bijuši gadījumi, kad klienti vēr-
šas pie mums ar kādu sūdzību.
Vienmēr pārbaudām un, ja ne-
pieciešams, visu salabojam. Pret
klientiem izturamies ar cieņu, jo
mūsu interesēs nav viņus zaudēt.
Konkrētajam klientam lūdzām
nedaudz pagaidīt, kamēr sala-
bos datoru, jo bez tā savērsuma
regulēšanu nevar veikt. Diemžēl
viņš šādam piedāvājumam ne-
piekrita,» stāsta R. Berdigans un
piebilst: «Iespējams, vēl domāsim,
kā meklēt risinājumu mīļā miera
labad.» **[Z]**

Darbošanās sniedz dzīvesprieku

➔ 1.lpp.

Šogad saimniecība paplašinājusies - Tamāra un Valerijs kopš pavasara saimnieko «Kalna Strautiņos», bet «Jaunliepās» pie Dzimtmišas palikusi saimniekot dēla ģimene. «Dzimtmišā, kur kaimiņš pie kaimiņa, putnus nevar turēt tik brīvi kā te,» stāsta Tamāra. Ievākšanās «Kalna Strautiņos» notikusi tikai šajā pavasarī, bet saimnieki jau paspējuši daudz izdarīt - izrakuši dīķi, ierīkojuši dziļurbumu, mājā ievilkusi ūdensvadu un uztaisījuši remontu, ierīkojuši dušu un tualeti. Pagalmā rosība vēl nerimstas - tranšejas izvagojušas pagalmu, jo ūdens nepieciešams arī kūti.

Rosīgie saimnieki - Tamāra un Valerijs.

GANĀMPULKS DUBULTOJIES

Pateicoties jaunajiem apstākļiem, šogad putnu ganāmpulks dubultojies, jo jaunajā mājvietā tie nevienam netraucē. Dējējvistas un broileri palikuši arī «Jaunliepās»; tur atrodas arī sertificēta putnu un trušu kautuve, kuras darbību nodrošina prāvais pašu saimniecībā izaudzēto putnu skaits. Kautuves izmaksas ir diezgan augstas, jo tās darbības nodrošināšanai nepieciešams liels elektrības patēriņš. Saimniecības ikmēneša elektrības rēķins pa abām mājām ir aptuveni tūkstoš eiro, un lielākie elektrības «rīvēji» ir kautuve un inkubatori, bet pavasarī - siltuma nodrošināšana mazajiem cāļiem. Inkubatora sezona ilgst no marta līdz pat augustam.

Pašlaik ganāmpulkā ir tūkstoš zosis, aptuveni piecsimt pīles un vēl simt pilēnu «Jaunliepās», ap sešsimt dējējvistu, bet no pusotra tūkstoša broilera pašlaik palikuši aptuveni četrsimts. Lai apgādātu saimniecību ar nepieciešamo putnu skaitu, daļa cāļēnu ir pirkti, bet vairāk nekā puse - pašu inkubatoros izperēti.

TIRGUS RAUD PĒC «JAUNĀ VIĻŅA»

Visu vasaru broilera tirgošana rit pilnā sparā. Saimniecība tos piegādā veikaliem «Sky», SIA «Lauku rudzupuķe» tirgotavai «Klēts», vairākiem restorāniem, kā arī pašu tirgotavai Rīgas Centrāltirgū. Vasarā pircēju iecienīta ir arī pīles gaļa. Agrāk, kad bija «Jaunais vilnis», no Jūrmalas un Rīgas restorāniem festivāla laikā bija liels pieprasījums, bet šogad ir jūtams ievērojams kritums. «Žel, ka festivāla vairs nav, jo Latvijā tomēr palika daudz naudas;

Jaunliepās audzē arī tītarus.

tagad viss tirgus raud, it īpaši restorāni. Pīles no mums pasūtīja Valtera restorāns, ekoloģiskā uztura restorāns un vēl citi,» žēlojas rosīgā saimniece. «Toties tagad ir parādījusies cita tendence - cilvēki pirms braukšanas uz Angliju pasūta putnus līdzī nēmšanai. Saka - Anglijā tik garšīgu nav. Pēc zosīm brauc arī cilvēki no Igaunijas, jo tur šos putnus praktiski neviens neaudzē.

GAISĪGĀKAIS BISKVĪTS - NO ZOSU OLĀM

Tamāra stāsta, ka pašlaik tirgū vislielākā piekrišana ir lauku olām - tās ir uz izķeršanu. Vienas dienas dējums ir aptuveni 300 olas. Tagad vecākās vistas uz spalvu maiņu ir paņēmušas atvaļinājumu, bet uz Lieldienām gan bijušas ražīgas dējējas. Toties kūkas viņa iesaka cept no zosu olām, jo tad nevajagot irdinātāju: «Sanāk ļoti gaisīgs biskvīts un dzeltens, dzeltens.» Tamāra nezina izskaidrojumu, bet novērojusi, ka Rīgā tieši vīrieši visaktīvāk pērk piļu olas. Pīles arī ir gana čaklas dējējas, piemēram viena Pekinas pīle gadā izdēj aptuveni 240 olas.

GARŠĪGS ZOSS CEPETIS AR KRIPATIŅU DVĒSELES

«Toties zoss gaļu vasarā reti pasūta, jo kuram tad gribas karstumā pie plīts stāvēt. Ja nu vienīgi uz dzimšanas dienu sakārojas cepeti,» stāsta Tamāra. Aktīvāka tirdzniecība sākas uz Mārtiņiem, bet vislielākais zosu noiets ir uz Ziemassvētkiem. Tad, piemēram, zosis saviem darbiniekiem dāvina dažādas iestādes. Pērn šādi pārdoti vairāk nekā 300 putni. Regulāri «Jaunliepu» vistas, tītarus, zosis un reizēm arī kādu pīli iegā-

Rosīgie saimnieki - Tamāra un Valerijs.

Pats čaklākais palīgs - mazdēls Aleksandrs.

Zoss ola ir krietni lielāka par vistas izdēto.

dājas Valsts prezidenta virtuves pārstāve.

Saimniece stāsta, ka līdz 3,5 kilogramu svaram zosis izaug 70 dienās, bet saimniecībā tās iznāk turēt ilgāk. Zosis sāk dēt pavasarī, un tad arī sākas jauno cāļiņu perināšana, jo olas līdz ievietošanai inkubatorā nevar turēt ilgāk par divām nedēļām.

Pašai Tamārai vislabāk garšo vistas un pīles gaļa, bet zosis

Graciozā franču šķirnes zoss.

savā ziņā jau esot apnikušas. Kad kāda salauz kāju vai nav pārdota - jāēd pašiem. «Vispār jau pareizi sagatavota zoss ir ļoti garšīga, bet tur jāpieliek sirds un dvēsele,» teic Tamāra. Ja kādam par savu kulināra prasni nav istas pārliecības, zoss cepeti var pasūtīt arī pie viņas. Ir dažādas receptes: pildītas ar āboliem, melnajām plūmēm, aprikozēm, arī ar grūbām, dārzeņiem un žāvētiem augļiem, un pēc

šādas receptes Tamāras zosis gatavo arī atpūtas kompleksa «Lido» restorānā. Jaunākajās receptēs zosis pirms cepšanas ieteikts paturēt marinādē, kas gatavota no rīvītiem ananasiem un kivi.

VISČAKLĀKAIS PALĪGS - MAZDĒLS

«Saimniekojam paši, un palīdz arī radinieki, bet papildus algojam pārdevēju un šoferi. Taču vislielākais palīgs man ir mazdēls Aleksandrs,» ar lepmumu teic Tamāra. Žiperīgajam puikam drīz būs astoņi gadi, un viņš labprāt palīdz salasīt olas, sanest graudus, izlaist putnus no kūts un vakarā sadzīt tos atpakaļ. «Man kājas sāp, bet viņš žigli visu apskrien. Visu, ko paprasu, izdarīs.»

Lai pabarotu lielo ganāmpulku, saimniecība no zemniekiem iepērk graudus – miežus, kviešus, zirņus, kurus, sagatavojot putnu barību, samaļ savās dzirnavās. Vasarā barības sortimentu papildina pašu sētā zaļbarība – auzas, auzas ar lucernu un zirņiem.

«Četros no rīta jau esmu augšā, apeju visas kūtis un laižu putnus ārā. Zosis rīta agrumā vedu uz zaļbarības lauku vai uz meža plaviņu ganīties. Tur tās paplūc zālīti, un tad nākam mājās ēst brokastis. Tas parasti ir maisījums no vāriem kartupeļiem un plaucētiem miltiem. Viņām ļoti garšo,» savas dienas gaitas apraksta saimniece.

«Ja ārā ir silts, zosis kūti negrib nakšņot. Tad palieku pa nakti mašīnā un viņas sargāju. Drīzumā plānojam ierīkot video novērošanu, tad būs vieglāk. Sava veida signalizācijas sistēma mums jau ir - ieraugot svešinieku, zosis un pērļu vistas sarīko tādu troksni, ka nakts laikā visus piecels no gultas. Nesen bija neparasts gadījums. Vienu nakti sešas zosis iekrita ūdensvada tranšējā. Tranšeja šaura – ārā netiek. Pārējās zosis sastājās apkārt, kliez un ik pa laikam skatās uz māju – sauc pēc palīdzības. Gājām celt laukā.»

ZOSIS – KINOZVAIGZNES

«Pavasārī zvanīja pārstāve no Rīgas kinostudijas, jautājot, vai drīkst paskatīties zosis. Bija uzzinājuši mūsu kontaktus no Pārtikas un veterinārā dienesta. Atbrauca, paskatījās, teica, ka esot izbraukājusi pusi Latvijas – bijusi gan Ventspilī, gan Valmieras pusē, taču visskaistākās zosis esot pie mums,» stāsta Tamāra. «Noslēdzām līgumu par 12 zosu nogādāšanu Rīgā. Filmēšana kādas reklāmas vajadzībām norisinājās Vecrīgā. Pie mums gan to nerāda, jo reklāma, ja nemaldos, bija paredzēta Francijai. Aktieri un arī bērni bija saģērbti vēsturiskās drānās, ar garām kleitām

un lielām cepurēm. Skrēja bērni un zosis arī. Manas pelēcītes bija tik paklausīgas, ka režisors teica: «Viņas ir vislabākās aktrises.» Sākumā gan zosis gribēja aizlidot uz Daugavu – pacēlās spārnos, bet cilvēki šaurajai ieliņai nostājās priekšā, nelaižot putnus tālāk. Pēc tam jau pierada un vairs negrasījās aizlaisties. Kad darbiņš beidzās, bija priecīgas mūs ieraudzīt un tik laimīgas skrēja atpakaļ uz mašīnu! Laikam jau Rīgā viņām tomēr nepatika.»

Sarunas laikā zvana Tamāras telefons. Kāds no Rīgas veikalim vēlas slēgt līgumu par putnu tirdzniecību, taču Tamāra atsaka, jo līguma nosacījumi ir saimniecībai neizdevīgi. Diemžēl daudzi tirgotāji uzskata, ka zemniekiem sava prece tirgotājiem jāatdod gandrīz par velti, bet paši grib nopelnīt lauvas tiesus.

NEAIZMIRSTAMĀ MĀRTIŅDIENAS ZOSS

«Pirms vairākiem gadiem Mārtiņdienas priekšvakarā tirgū pienāca viens students, teikdams: «Es esmu Mārtiņš, dzīvoju kopmītnēs un man nav naudas, bet man ļoti gribētos nopirkt zosi.» Es viņam teicu, lai parāda pasi. Viņš parāda – tiešām Mārtiņš. Ņemu un viņam to zosi uzdāvināju. Bija pagājuši kādi seši gadi kopš tā notikuma, un Mārtiņš mani tirgū uzmeklēja, lai uzdāvinātu konjaku un konfekšu kasti, apķēra, sabučoja. Izrādījās - jau pabeidzis augstskolu, dzīvo ārzemēs, bet mani neesot aizmirsis; trīs dienas tirgū mani meklējis.»

GRIBĒTU LIELĀKU VALSTS ATBALSTU

Par ganāmpulka paplašināšanu Tamāra pagaidām nedomā: «Ja būtu zemniekiem atlaides elektrībai vai kam citam, tad būtu citādi. Bažas ir par ceļa stāvokli – kas būs ziemā, ja aizputinās, bet uz Rīgu produkcija jāved jau trijos, četros no rīta. Nepieciešams celt jaunu kūti, tas jādara pašiem un ļoti dārgi izmaksā. Interesējos atbalsta programmā *Altum*, bet izrādījās, ka putnkopībai atbalsts nav paredzēts. Nodokļos maksājam milzu summas, bet atbalstu saņemt nevaram. Ja pa šiem 30 gadiem nebūtu tik ļoti pieradusi pie putniem, tad no jauna saimniekošanu neuzsāktu – nav vērts. Bet tagad bez darba dzīvot neprotu. Šķiet, ja putnus būtu jāpamet un jāapsēžas uz ilgāku laiku, tad drīz vien mani būtu jāved uz kapiem. Nebūtu par ko domāt, par ko rūpēties. Kad biju slimnīcā, no bezdarbības uznāca depresija. Tāpat es nevarētu dzīvot pilsētā. Man patīk dabas klātbūtne, kad redzu, kā viss zied un plaukst; patīk būt mežā, elpot svaigu gaisu, lasīt ogas un sēņot.» [Z]

Sirdī māksliniece un filozofe

«Man patīk zīmēt parastas lietas neparastā veidā,» teic jaunā māksliniece Linda Šteinberga.

1.lpp.

Gaumes ir dažādas, un izstādes autore tic, ka noteikti ir cilvēki, kam viņas darbi nebūs vienaldzīgi. Katra cilvēka viendoklis par skaistumu un mākslu ir subjektīvs, jo nav iespējams izprast, kā katrs izvēlas līnijas un formas, kas ir viņa acīm tīkamas. Viens redzēs skaistumu, otrs tajā pašā attēlā saskatīs neglītumu.

Iedvesmu Linda gūst no visa, kas ir apkārt, taču visvairāk no dabas, dzīvniekiem un cilvēkiem: «Man nav viena konkrēta stila, kurā zīmēju, jo katrs darbs ir citādāks. Es visu laiku gribu pamēģināt kaut ko jaunu; iedvesmojos no dažādiem māksliniekiem. Ikreiz, kad interneta vidē atklāju jaunu mākslinieku, es apskatu darbus un vienkārši apbrīnoju to, ko cilvēks spēj paveikt ar zīmuli vai krāsām. Tad arī man pašai rodas kaut kādas idejas par to, ko varētu «uzlikt uz papīra.»

Pēdējos Lindas darbos visvairāk ir manāms vienots stils – melns fons un vidū kāds košu krāsu akcents. Agrāk viņai bija tendence zīmēt acis, vārnas, kokus un anatomiskās sirdis, kas dažādos veidos tika ievītas daudzos darbos. «Man patīk zīmēt parastas lietas neparastā veidā. Piemēram, es varu izvēlēties dzīvnieku un uzzīmēt to nevis

ar divām, bet četrām acīm, vai piezīmēt tam lieku ausi. Izklaušās savādi, bet es jūtu, ka tā ir pareizi.»

Daudziem māksliniekiem, lai kaut ko varētu uzzīmēt, ir nepieciešams radošais klikšķis. Tāpat ir arī Lindai. «Es nevaru apsēsties un zīmēt, kad man to lūdz, jo es taču neesmu robots. Es arī nezīmēju pēc pasūtījuma, jo tā neprotu darboties. Taču es mēdzu cilvēkiem dāvināt savus zīmējumus, kuri ir tapuši, iedvesmojoties no viņiem pašiem. Patīk savos darbos ielikt daļiņu sevis un attiecīgā cilvēka personību,» tā māksliniece.

Ikdienā Linda mācās Rīgas Tūrisma un radošās industrijas tehnikumā par tēpu stila speciālisti, un viņai tas patīk, jo tādejādi katru dienu var atrasties radošā vidē. «Atceros, kā jau bērnudārza laikos man daudzi teica, ka būšu māksliniece. Tad arī skolā, kad bija jāzīmē vizuālās mākslas stundu laikā, sajutu, ka šī joma man ir sirdij tuva un es vēlos ar to saistīt savu nākotni. Es vispār sirdī esmu māksliniece un filozofe.» 18 gadus jaunajai māksliniecei talants ir dabas dots, jo visas prasmes viņa ir apguvusi pašmācības ceļā.

Izstāde tapusi sadarbībā ar biedrību «RaDam» un būs apskatāma līdz pat septembra beigām. [Z]

Divas dienas Kurzemē

A: Vija Čivčiša

F: Lidija Gala

Jau zinājām, ka šajās dienās Latvijā valdīs nežēlīgs karstums. Varbūt neriskēt un nebraukt? Tomēr... par to jau ilgāku laiku sapņots, un, galvenais, ja jau Laima to spēj – organizēt šo ekskursiju – tad mēs, kuriem jāpiedalās, arī varam!

*«Iedrikstēties ir skaisti»
/Z. Mauriņa/*

Tā nu agrā rīta stundā mēs visi esam Iecavas parka stūrī, jo nu jau brauc šofera Jāņa (no Aizkraukles) stūrētais autobuss. Un nu tas ripo pa šoseju Kurzemes virzienā. Bažīgo noskaņu klievē Laimas mūdrā uzruna, dzejā izteiktie sveicieni, mazās, saldās balviņas, kas ikvienam izraisa smaidu un rada možumu.

Tā stiprināti, pat nemanām, kā dilst kilometri, un Priekule ir klāt: mūsu pirmais apskates objekts – Priekules muiža, kas saistās ar baronu Korfu vārdu. Viņu ģerbonī – lilijas zieds. Pie sienas izveidots milzu ciltskoks, jo Korfu dzimta šeit mājāja 15 paaudzēs – no 15. gadsimta, sākot ar Niklāvu Korfu, līdz pat 20. gadsimtam. Bija novēlējums, ka muižas valdīšana nedrīkst iziet no Korfu rokām. Interesanti, ka 36 gadus no šī perioda ir valdījusi sieviete.

Muižās ļoti svarīga bija lauksaimniecība, līdz ar to vietējiem iedzīvotājiem – daudzas darba vietas šajā nozarē.

1945. gadā tika sagrauta pils un tās apkārtnē; februārī, pēc sīvām kaujām, tā krita krievu rokās. Kara laiks... Priekulē no 500 mājām palika 48 un milzu brāļu kapi. Priekulei tie bija šausmīgi posta gadi.

Pili savulaik bija gan veikals, gan skola. Šajos laikos no trim pagastiem ir izveidots Priekules novads, un šo pagastu muzeju krājumi apvienoti. Pašlaik pili izvietoti mākslas skolas audzēkņu darbi.

Iedzīvotāju skaits dramatiski sarucis – vidusskola vēl pastāv, bet pamatskolās ir ļoti maz skolēnu. Vēl ir speciālā skola ar 90 audzēkņiem, no kuriem 60 ir ar ļoti smagām problēmām.

Priekules baznīca arī ir Korfu dzimtas celta. Kara laikā tā tika mīnēta un uzspridzināta. Bet dievs var visu – ļāva sagraut, ļāva arī atjaunot. Arī mēs, šeit iegriežoties, gūstam Dieva svētību visai dienai.

«Mīlestību un ticību nevar iznīdēt» /Z. Mauriņa/

Bet nu autobuss ripo pa zemes ceļu. Karstums, putekļu

mākoņi. Tik vien saredzam īpatnējus vietvārdus – apdzīvota vieta «Kāķišķe», pieturas «Sikšņi» un «Šķutene».

Nokļūstam mājās «Zvanītāji». Kādreiz te dzīvojis baznīcas zvaniķis. Pagalmā mūs sagaida divas sievas kuplos, krāšņos tautastērpos.

2011. gada 11. novembrī radās Rucavas sievu grupa. Rucavnieku vīri ir kā guļoši akmeņi, bet, ja nīceniēks satiekas ar Rucavas sievu un izguļ vienu nakti, tad jau nu prom vairs nebrauks. Ikviens zina, ka Rucavas sievas ir daudz dižākas un kuplākas par nīceniēcēm. Lai neviens par to nešaubītos, viņas mūs aicina uz ēšanas tūri – uz garā galda māla bļodās kūp «kukulīši ar cauraudzīti», kas ir kā prāvas klimpas, padzēriens un rupjmaizes kārtojums. Gardi!

Kamēr mīlojamies, viena no sievām dzied jestrās dziesmas, bet otra stāsta par sadzīves lietām Rucavā. Sakot jau gan, ka viņa bļaurīgi runā, bet tāda nu reiz ir rucaviešu valoda: labāk lai ejot sakasī rāceņus, ko vārīt.

Nu uzzinām arī, ka rucavniecēm ir īpašs tautastērps – galvas auts ar «ragiem» – kantains; smukās zeķes jānotin ar «sietavām»; lindraki – citai četri, bet dažai tikai divi – tad jāpiešuj lieka apakšmala, lai būtu kā četri; arī trīs villaines – mārģene, drābula un brunste; sakta jānēsā uz rokas – starp plecu un elkoni. Taču galvenais – jābūt raženai un kuplai!

Vēlāk klausāmie nostāstus un «šmukas» tautasdziesmas. *Lepnas dāmas sabraukušas/ Lepnās drēbes izrādīt;/ Nu dīrsinas iespīlētās / Šaurās džinsu biksinās.*

Noslēgumā – Noras Kalnas dzejolis, jo viņa ir rucavniece. Tad atvadāmies. Vēl labu brīdi pēc tam jūsmojam par šo sievu varēšanu un dzīves sparū.

Iegriežamies pie mūzikas instrumentu kolekcionāra. Atraktīvi vīri spēlē meldiņu uz zāģa; uzspēlē citus instrumentus, pēdīgi iesaista mūsējos lustīgā dancošanā. Vareni!

Pēc tam apskatām Rogu ģimenes savāktos ugunsdzēsības materiālus un tērpus no dažādiem laikiem. Var pabrīnīties, ka cilvēki ir bijuši tik varonīgi, ka cīnījušies ar ugunsnelaimi ar tik primitīviem rīkiem un tērpiem. Otrā ēkas daļā – viņu raudzēšana un garšošana. Te tie ir tik daudzveidīgi! Interesanti uzzināt daudzus «knifus» par šo nozari.

Nākamais apskates objekts – «Lūšu» saimniecības daiļdārzs. Kad saimnieki no Liepājas ieradās šeit, viņiem nācās visu sākt no

Klausāmie gides stāstījumu par Skrundas lokatoru.

Jāņa Pūka mūzikas instrumentu muzejā. Un, kur mūzika, tur arī dejas!

«Airītēs».

nulles. Pašas pirmās viņi sastādīja eglītes. Tagad mūsu acis priecē plašs un kopts zāliens, daudz rožu un lobeliju. Īpaši pārsteidz rožu daudzveidība un neparastie augi. Savdabīga Korejas egle ar maziem, melniem čiekuriņiem, kuri slejas uz augšu, un apkārt lauku kļusums un miers. Nepārspīlēšu, ja sacīšu, ka Latvijas bagātība ir cilvēki, kuri iekopj un izdaiļo savus košumdārzus par prieku sev un

citiem.

«Mīlestība savā būtībā ir izbrīns par tuvcilvēku» /Z. Mauriņa/

Saule tiešām nežēlīgi karsē, kad nonākam Grobiņas poligonā «Ķīvītes». Aizrautīgs un zinošs jauns cilvēks mums pastāsta par atkritumu vākšanas un pārstrādes norisēm. Aplūkojam arī telpas ar bagātīgu senlietu klāstu – vecu pūra lādi, televizorus, pastalas, albumus, nozīmītes...

Vēlāk nonākam Zentas Mauriņas mājā – muzejā. Daudzreiz dzīves grūtākajos brīžos esmu ķērusies klāt viņas grāmatām, tādā veidā allaž radusi padomu, iedrošinājumu un mierinājumu. Tāpēc man šī vieta ir īpaša.

Viņas grāmatā «Tālā gaita» ir aprakstīts tieši Grobiņas dzīves periods. Tolaik Grobiņā bija tikai viena iela; tagad ir gandrīz trīsdesmit. Viņas tēvs, ārsts, kurš studējis Tērbatā, bija apkaimē ļoti iecienīts. Lauku ļaudis, kuri nāca pie viņa, bieži norēķinājās ar produktiem. Reiz viņš izglāba no nāves kādu čigānzēnu, kura māte par to atnesa čigānu cūku – ezi.

Grobiņā Zentas tēvs ieradās ar sievu Melāniju, kura bija muzikāli apdāvināta vācu tirgotāja meita, studējusi Pēterburgā. Māte rīkoja muzikālus vakarus. Muzejā ir 153 gadus vecas klavieres, uz kurām spēlējusi gan Zentas māte, gan Zenta pati.

Zentas tēvs uzskatīja, ka meitai nemītīgi garīgi jāpildnveidojas. Zenta bieži izjuta realitāti dziļāk par citiem. Viņa pārdzīvoja māsas un brāļa nāvi, bet pati pēc poliomielīta izslimošanas palika invalīda ratiņos. Rakstīšana viņai bija nepieciešama, lai spētu pārdzīvot sāpes.

1945. gadā Zenta Mauriņa bija spiesta bēgt uz Rietumiem, tāpēc vairums viņas personīgo lietu jo-projām ir Vācijā.

Agrāk šī muzeja vietā bija pasta telegrāfa centrāle. Tad pašvaldība pieņēma lēmumu no pasta šo māju nomāt.

Ir jau novakare, un mēs dodamies uz Cīravu, kur nakšņosim. Pārmērīgi karstajā saulē esam pārguruši. Diena bija ļoti piesātināta!

Otrās dienas rītā dodamies uz Cīravas baznīcu. Agrajā rītā stundā šeit ir tik burvīgi – senā aleja, parks, muižas ēkas, dīķis, dzirnavas un klusums, dziedājums, izcili senie kokgriezumi altārī, kancele.

Jau nedaudz vēlāk dodamies uz Kazdangu, kur mūs gaida gide Māra. Nu esam nonākuši 196 hektāru lielajā barona Manteifeļa atstātajā mantojumā – parkā, kurā ir daudzveidīga koku bagātība. Arī ģerbonī – lauku kļavas lapa. Apkārt viss sakopts, mierīgs, skan putnu dziesmas. Aplūkojam korķa koku, trīs līdzās augošās milzu egles, kādas nekur nav redzētas, arī piramidālo ozolu.

Arī muižas ēka ir ļoti saglabāta un aprūpēta – grezna zāle, daudz telpu. Vietējie iedzīvotāji bija izmisumā, kad likvidēja Kazdangas tehnikumu. Par laimi, izdevās vienoties ar Latvijas Valsts mežu dienestu, un šeit ierīkoja plašu meža muzeju, kur atrodams plašs darbarīku klāsts, daudzveidīgi medību ieroči, fotoattēli, gan

Latvijā mītošo meža dzīvnieku izbāzeņi.

Arī kādreizējos muižas staļļu telpas sakārtotas un piemērotas cilvēku vajadzībām – kultūras nams, bibliotēka, istabas viesiem. Šajās ēkās darbojas dažādi pulciņi, arī jaunsargi un svētdienas skola. Vietēji ar lepnumu rāda to iebraucējiem.

Pirmā pils bijusi celta citā vietā, šī uzbūvēta 1800. gadā. Pils zālē esot vieta, kurā nostājoties var saklausīt, par ko sačukstas zāles kaktos. Mūsējie sastājas aplī zem lustras un dzied «Bēdu manu...», un skan tiešām lieliski. Vēl aizejam līdz uzkalnam parka nostūrī – tur ir senas kapenes. Tās vietējie cilvēki tur lielā godā.

Vēl viena jauka vieta parkā ir sirdsveida puķu dobe. Tā esot šķiršanās vieta, jo pa labi atrodas meiteņu dīķis, bet pa kreisi – zēnu. Tā ka šajā vietā nākas šķirties.

Kara laikā parkā ir bijis slepens bunkurs, no kura vācieši varēja «pa tiešo» sazināties ar Hitleru. Saprotais, ka tas bijis tik ļoti apslēpts, ka tieša atrašanās vieta nav zināma. Noslēgumā vietējā ēdnīcā garšīgas pusdienas un tad jau atvadas no jaukās gides.

Vēl ilgi sirdī mājā gaišs noskaņojums par to, ka Latvijā vēl ir tik skaistas vietas un cilvēki. Taču tādā ceļojumā ir gluži kā dzīvē – te prieks un smaidi, te atkal sāras un skumjas.

Nonākam Skrundā. Vispirms apskatām liktenīgo vagonu. No šī apvidus 1941. gada 14. jūnijā tika izsūtīti 4916 cilvēki. Pie vagona sienām apskatām fotogrāfijas, dokumentus un «Testamentu palicējiem», ko nevar izdarīt bez sāpēm sirdī.

Tagad es domāju – uz Skrudas lokatora teritoriju labāk nevajadzēja doties. Vairākkārt lokatoru ir mēģināts pārdot, taču neveiksmīgi. Cik ļoti, ka mūsu valstī ir unikāls risinājums – atdot pašvaldībai. Rezultāts – tuksnesīga vieta, kurā jūties kā šausmu filmā. Mirusi pilsēta ar draudošu briesmu sajūtu. Labi, ka šis vismaz nav pēdējais apskates objekts.

Tālāk dodamies uz «Airītēm» – Oskara Kalpaka piemiņas vietu un muzeju. Šķiet, ka par viņu ir tik daudz dzirdēts un lasīts, ka neko jaunu pateikt vairs nevar. Mazāk pieminēts ir fakts, ka Oskaru Kalpaku izvadīja no Liepājas sv. Annas baznīcas.

Pie pieminekļa mūsu grupas Matīss izjusti norunāja atbilstošu dzejoli, bet Kristiāna nolika ziedu pušķi.

Ar šo emocionāli patriotisko brīdi arī noslēdzās mūsu šīs vasaras ceļojums. Protams, ka visu izteikt vārdos nav iespējams, un ir prieks, ka Latvijā, kā arī mūsu ceļabiedru vidū, ir tik daudz lielisku cilvēku. Paldies viņiem visiem! **[Z]**

[Z] Sporta ziņas

4. un 5. augustā Igaunijas pilsētā Valgā notika Baltijas valstu sacensības U-18 vecuma grupai. Latvijas izlases sastāvā bija arī Iecavas sporta skolas audzēknis Daniels Fjodorovs.

Daniels uzstādīja jaunu personīgo rekordu 200 metru skriešanā (22,90 sek.) un ierindojās 5. vietā. Savukārt, 4x100 metru stafetē kopā ar citiem Latvijas izlases pušiem, Daniels izcīnīja 3. vietu. **[Z]**

Notiks velo-foto orientēšanās sacensības

[A:] Diāna Špoģe

Sestdien, 15. augustā plkst. 10:00, kultūras nama rīkots «Vasaras dienas» ietvaros, sieviešu klubs «Liepas» rīko velo-foto orientēšanās pasākumu.

Sacensību laikā dalībniekiem būs iespēja atklāt un izziņāt Iecavas vēsturiskās un ievērojamas vērtās vietas. Piedalīties drīkst jebkurš iecavnieks, bet īpaši tiek

aicinātas ģimenes – ar vai bez bērniem, brāļiem, māsām vai pat kopā ar vecvecākiem. Katrai komandai būs nepieciešami velosipēdi un viens fotoaparāts, kurā būs jāfiksē katra pieturvieta.

Pieteikšanās un plašāka informācija, rakstot uz iecavasliepas@inbox.lv. Komandu reģistrācija pasākuma dienā no plkst. 9:30 Rīgas ielā 33. **[Z]**

Par mums raksta :::

[A:] Anta Kļaveniece

Žurnāla «Latvijas Būvniecība» jūlija/augusta numurā lasāma Agritas Lūses publikācija par Iecavas Mūzikas un mākslas skolas būvniecību.

Tajā rakstīts par ēkas arhitektoniskajiem risinājumiem, būvniecības procesu, pielietotajām tehnoloģijām un izmantotajiem materiāliem, kā arī par mūzikas skolai svarīgajiem akustikas jautājumiem. Rakstā savu profesio-

nālo skatījumu par skolas būvniecības procesu paudusi vairāki speciālisti: būvniecības uzņēmuma «Monum» projektu vadītājs Modris Ozoliņš, būvdarbu vadītājs Andris Alksnis, arhitektes Zenta Buša un Zane Treija, kā arī akustisko materiālu piegādātāja «Ecophon» pārstāvis Latvijā Uldis Kaparkalis. Rakstu vizuāli papildina gan jaunās, gan vēsturiskās ēkas fotogrāfijas, kā arī projektētāju tehniskie zīmējumi. **[Z]**

Līdzjūtības

Tik daudz vēl nepateiktā
No dzīvē izjustā.

Tik daudz vēl nepaveiktā
No mūžā cerētā. /V. Kokle-Līviņa/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Lindai Vēbergai, māmiņu mūžībā aizvadot.

PII «Dartija» kolektīvs

Lēnām vien,
tik lēnām šķirsimies,
tik klusām varbūt –
kā putni skrien,
kā dziesma dzied,
kā atbalss zūd. /A. Krūklis/

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andim Ozoliņam, māmiņu mūžībā aizvadot.

Ozolu ielas 3 mājas iedzīvotāji

Aizsaulē aizgājuši

Zenta Guste (10.01.1926. - 06.08.2015.)

Jānis Sams (15.09.1950. - 08.08.2015.)

IZ Reklāma un sludinājumi :::

Veicam jumta remontu,
jumta seguma maiņu,
būvējam nojumes, lapenes,
dārza mājiņas, šķūņus.

Telpu kosmētiskais
un kapitālais remonts.

www.improlat.lv

Tālr. 26060411.

◇ **Smilts, grants, šķembas, melnzeme,
kūtsmēsli, būvgružu izvešana**

◇ **Pašizgāzējs ar 12 m³ konteineru**
(konteineru īre 12 m³ un 18 m³)

◇ **Ķēžu ekskavatora pakalpojumi**

◇ **Universālā ekskavatora pakalpojumi**

Tālr. 29457686.

Aicina darbā :::

SIA «Pie Tatjanas»
(reģ. Nr. 40003149382),
piedāvā darbu pārdevējam(-i)
Iecavā, Baldones ielā 28.
Tālr. 22307574.

SIA «M» (reģ. Nr. 43602000496),
piedāvā darbu pārdevējam(-i)
veikalā «Aibe».
Tālr. 29334982.

Maina :::

Maina Līvānu tipa dzīvojamo
māju, saimniecības ēku un
zemi Zālītē, Strazdu ielā 7 (ir
zemesgrāmatā) pret labiekārto-
tu divstābu dzīvokli Iecavā.
Tālr. 28475990.

Dažādi :::

Kanalizācijas aku sūknēšana.
Tālr. 20006532; 29576030.

Zemes apstrāde: aršana, dis-
košana, vagošana, mazdārziņu
frēzēšana, teritorijas applau-
šana, planēšana ar buldozeru.
Transporta pakalpojumi ar
traktoru: iekraušana, izkrauša-
na, melnzemes piegāde.
Zemes sagatavošana piemājas
mauriņa izveidošanai.
Tālr. 29555118.

Sertificēta skursteņslaucītāja
pakalpojumi. Tālr. 28265306.

AUTOSKOLA ZAMS

Edvarta Virzas ielā 21a (pretī autoostai)

95. kods / A; B; C; D; E kateg.

Tālr. 23770331; www.zams.lv

Uzņemšana

Iecavas
vidusskolas

10. klasē

17. augustā plkst. 10.00.

Parka estrādē

15. augustā plkst. 12:00
VASARAS DIENA.

Plašāku informāciju skatīt afišā.

21. augustā plkst. 22:00
ALCE SOUNDS

diskotēka
END OF SUMMER PARTY.

Īpašais viesis - grupa OLAS.

Ieejas maksa - 3 eiro.

ATLAIDES veikalā

GodHand IK

-30% visām precēm;

**-50% stikla traukiem
un puķu podiem**

**Tikai trīs dienas -
no 13. līdz 15. augustam.**

Preces no Zviedrijas

God Hand IK

Edvarta Virzas iela 1, Iecava

10:00-18.00

Tel. 63974012

www.godhand.lv

Iecavas KN

**VASARAS
DIENA**

Iecavas parka estrādē plkst. 12:00

15. augustā

Fotografēšanās, disenīte ar ALCE SOUNDS, rotaļas kopā ar multfilmu varoņiem - MINIONU, SŪKLI BOBU un BITĪTI MAIJU. Seju apgleznošana, henna, piepūšamās un citas atrakcijas.

Lielformāta spēles visai ģimenei - Riču Raču, Angry birds, Cirks, lielformāta kārtis, Augšup, Memo, Desu spēle, u.c.

Pasākuma laikā būs iespēja iegādāties dažādus gardumus.

Velo-foto orientēšanās Iecavā 10:00-13:00. Starta punkts pie veikala "Čiku Čakas" (organizē biedrība "Liepas").

Pasākumu atbalsta SEB banka

Z. A. ŪMBALĪE
Iecavas parka estrādē
grupa
"Sestā Jūdze"

15. augustā
plkst. 22:00
Ieeja: 5€

Darbosies bufete

Jauni un lietoti datori
DATORU REMONTS

(meistara izsaukums mājās)

Pasažieru pārvadājumi ar mikroautobusu

★ uz Kauņas, Viļņas un citām lidostām

† ekskursijas un grupu braucieni

☑ slēdzam līgumus ar

uzņēmumiem

www.lotek.lv Tālr. 26533575

**SIA «SKUJENIEKI»
pārdod:**

- dažādu veidu malku,
t. sk. skaldītu malku;

- zāgmateriālus
pēc pasūtījuma;

pērk lapu koku cirsma.

Tālr. 26445095.

Sestdien, 15. augustā, plkst.12.00

Iecavas novada stadionā notiks

**U-17 IZLAŠU DRAUDZĪBAS SPĒLE FUTBOLĀ
LATVIJA- LIETUVA.**

Aicinām atbalstīt savējos! Ieeja bez maksas.

IECAVAS
ziņas

Izdevējs – IECAVAS NOVADA DOME.

Reģistrācijas Nr. 000701661.

Redakcijas adrese: Skolas ielā 4, Iecavā, LV-3913.

Redakcijas tālr. 63941299, mob. 26442201; e-pasts: avize@iecava.lv; fakss 63941991.
Redkolēģija: Jānis Pēlss, Agra Zaķe, Arnis Grundmanis, Juris Ludriķis, Kārlis Sinka, Mihails Haļitovs.

Redaktore Beata Logina, korespondente Anta Kļaveniece.

Sagatavots drukai AS «UnitedPress Poligrāfija». Metiens 1000 eks.

Publicētais ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz «Iecavas Ziņām» obligāta.

Laikraksts iznāk kopš 1995. gada 24. februāra. Abonēšanas indekss *Latvijas Pastā* - 3077.